

שקר החזן,

מלכת-היופי השתא: חיה לוי

העיקר השביל!

לזו כמו משטאנץ אחד, אבל מבוגרות בעשר שנים מכפי שהן באמת. כל אחת יורדת, לפי התור, קדה לקהל, ומעבירה את הורד האדום שבידה לבאה אחריה.

וכך הלאה וכך הלאה. החזיון מתנהל לפי השיטה הפבלובית של רפלקס מותנה. שריקה — הן קדות לקהל, או זו לזו. שריקה שנייה — הן רוקדות לפי התור. שריקה שלישית — עולות על הבמה במעילים, ויורדות להוריד אותם. שריקה רביעית עד עשירית — עולות על הבמה כולן יחד, כל אחת לחוד, לובשות שמלות ערב, מורידות את השמלות, לובשות ופושטות בגדיים ומשוחחות בהתרגשות עם חיים יבין.

כולם משתוללים

השופטים מתבוננים בנעשה בריכוז רב. קשה לבחור. מי לדעתכם יותר יפה בתור מלכת-יופי — זו שאוספת צדפים, או זו שלומדת היסטוריה?

בשביל זה אנו בוחרים בלבנו בחיים יבין למקום ראשון, ואחריו,

שלג דאשתקד: מירי זמיר ובעלה

אתם בודאי חושבים שלבחר מלכת-יופי זה דבר קל. ציק-ציק, וגמרנו. זה נכון רק באופן חלקי. באלסקה, למשל, אין בעיות. בוחרים את הכי שמנה ודי. גם אצל האצטקים לא עשו מזה צימצום. חיפשו את בעלת האזניים הארוכות ביותר, וזהו. תראו מה בסוף קרה להם.

מסחר פורח

אצלנו העניין לקח ארבע שעות נטו, ומינימום עשר ברוטו. יש לזה כמה וכמה סיבות.

כמו פרשת האיפור. כמה זמן, לדעתכם, לוקח למרוח את פניה של כל מועמדת בכל-כך הרבה צבע, שמפחיד אפילו לחשוב מה היו וינאטו או הקומאנצ'ים עושים כשהיו רואים את זה.

והתסרוקות. אל יקל הדבר בעיניכם. פרעה חיפז בנה פירמידה אחת ויחידה במשך עשרות שנים, תוך שימוש בשיטות קפיטליסטיות וניצול מחפיר של מעמד העמלים.

היתה פעם בירושלים נערה יפה שקראו לה שהנו אמיד. דון-וואנים חיזרו אחריה, ושמה הופיע ורץ-קבע בטורי הרכילות. יום אחד התחננה שהנו, בתחנה מפוארת ש- ערכו לה הוריה העשירים, בעלי מלון המלכים. מאז לא ראינו אותה בסרמירות או במסיבות נוצצות, ולא שמענו עליה דבר.

השבוע פגשנו בה שוב. היא באה למנדס יחד עם בעלה — לני לנדס, שהוא יצרן טכסטיל מצליח וצייר חובב. הם לא באו

שמפניה בחודש החמישי

למנדס סתם בשביל להרוג ערב, אלא לחגוג את התחלת החודש החמישי. רטי שאולי הומין להם שמפניה, וידידים ישנים ומחזורים-לשעבר שחו שוב לחיי שהנו. בע- לה כבר קורא לה אמא והיא קוראת לו אבא. שניהם מקווים כי הפעם תהיה זו לפחות ילדה אחת, או שתיים ביחד. מהמין האחר יש להם כבר אחד אחרי מוכן מהפעם הקודמת.

שהנו וידיד

בלירה!

גם לשחק בקליעה בחיצים על מטרה על הקיר (דארטס בלעז). מאוחר יותר, כשי- האחירה מתחממת, שרים שירי-עם סקוטיים או בלדות איריות עתיקות או שירי-מלחים מתקופת אליזבט הראשונה. לולא המעשה שסופר להלן, הייתם יוד- עים את כל זה כבר מזמן, מנסיון אישי, ואולי הייתם מספיקים אפילו ללמוד בלאה או שתיים בעל-פה. וכך היה המעשה:

הבונגלו שבתוכו בנוי הפאב הובא לארץ מאנגליה כבר לפני שנתיים, לתערוכה בני- לאומית, ועמד לו בשקט בגני התערוכה. מנהל מלון אוויה ראה את הפאב והיהרר לעצמו: למה שלא נקנה אותו ונעמיד אותו ליד המלון למען יוכלו האורחים לשובב נפשם בכוס בירה קרה ביום חמסי, וליהנות מאחירה ביתית?

בעלי המלון הסכימו לרעיון וקנו את ה- בונגלו עם כל אשר בו, וכבר הזמינו את השכנים לבוא מחר לשתות כוסית על חש- בון הבית ולומר בצחצח זמר עתיק. אך הכוונות הטובות היו לאל, והשכנים נשאר צמאים שנתיים, והכל בגלל המכס. כי כידוע לכל בר-בירב, מי שקונה משהו חוצרת חוץ צריך לשלם עבורו מכס. לכן הלכו המנהלים להסדיר את העניין הפעוט ושאלו כמה כסף עליהם לשלם כמכס תמור- רת בונגלורפאב אנגלי אוריגינל.

המכס אמר „רגע“ ופת האת הספר. חיפש באות ב', באות ו' ובעוד אותיות ולא מצא פריט שנקרא „פאב אנגלי אוריגינלי“, המכס מיד אמר למנהלים בכעס: אין דבר כזה. אתם סתם מותחים אותי. המנהלים אמרו: מה פתאום אין. יש ועוד איך, עובדה שקנינו אתה. המכס אמר: בונגלו יוק; המנהלים אמרו: מה פתאום.

החיכוך איך שנתיים. קושי העורך של אנשי אוויה ניצח לבסוף, והפאב בכל זאת נפתח. ואם אתם רוצים לשתות בירה תמורת לירה, היסקי תמורת שלוש לירות, ולפגוש חתיכים מחברות-התעופה ותושבים מסביון האלגנטים — זה המקום.

ציפי שקד ורותי שגיא: גם חיים יבין לא נבחר

למקומות שני ושלישי, את ציפי שקד מבני-ברק ואת רותי שגיא מרמת-גן.

המתח עולה. תדי קולק מגיע לחדר-ההלבשה עם נבחרת הכדורסל מאמריקה. כולם מצטלמים. גם השוטרים מצטלמים, אבל רק בפרו- פיל הטוב שלהם. אלכסנדרה שרה, יונה לוי רוקדת.

חיה לוי נבחרת. כולם משתוללים מרוב אושר. רק תהילה סלע, סגניתה הראשונה, מתקשה לבלוע את אכזבתה.

חיים יבין לא זוכה בשום תואר. גם רותי וציפי לא. מה לעשות. שקר היופי, הבל התן. העיקר השכל.

כאן בנו 19 פירמידות בערב אחד. תארו לכם, 19 נדלג על פרשת השמלות והמעילים למיניהם. נשאר את המוע- מדות הרועדות מהתרגשות בחדר-ההלבשה שלהן ונגיע אל הסתיחה.

בנייני האומה הומים מאדם. המארגנים מתרוצצים, הסדרנים עצבניים, בחוץ מתנהל מסחר פורח בכרטיסים במחירי עגבניות בתקופת-הצנע. השוטרות בודקות תיקים. ארבעה גנבים נתפסים בחדר-ההלבשה. המועמדות עולות על הבמה, התזמורת פוצחת בומר והמסך עולה.

האיפור והתסרוקות עשו את שלהם. המועמדות נראות דומות זו